पुटपाक m. *eine best. Art der Zubereitung von Arzeneien, bei welcher die Stoffe in Blätter eingebunden, mit Lehm überzogen und im Feuer geglüht werden.* Mat. med. 11. Bhâvapr. 2,76. 154. Kâraka 8,9.

पुटभिद् Adj. etwa *gespalten* Varâh. Bṛh. S. 54,42.

*पुटभेद् m. 1) *Flussbiegung.* — 2) *Flussmündung.* — 3) *Stadt.* — 4) *ein musikalisches Schlaginstrument.*

पुटभेदक Adj. = पुटभिद् Varâh. Bṛh. S. 54,7.

पुटभेदन n. *Stadt.*

पुटाञ्जलि m. *die beiden hohl an einander gelegten Hände* Hemâdri 2,*a*,86,17. Comm. zu Kâtj. Çr. 3,1,15.

*पुटापुटिका f. gaṇa शाकपार्थिवादि.

*पुटालु m. *ein best. Knollengewächs* Râǵan. 7,83.

पुटाह्वय m. = पुटपाक.

*पुटित 1) Adj. s. u. पुट्. — 2) n. = अक्षिपुट (?) oder हस्तपुट Med. t. 135.

1. पुटी f. s. u. पुट.

2. पुटी Adv. mit कर् *zu einer Düte machen* Bâlar. 169,14.

*पुटोज n. *Sonnenschirm.*

*पुटोदक n. *Cocosnuss.*

*पुट्, पुटति (अल्पीभावे).

*पुड्, पुडति (उत्सर्गे), पोडति (प्रमर्दने).

*पुण्, पुणति (कर्मणि शुभे), पोणयति (संघाते).

पुणतामकर m. Bein. Mahâdeva's.

*पुणिक N. pr. 1) m. eines Mannes Kâç. — 2) f. आ einer Frau Ind. St. 13,423.

*पुण्ट्, पुण्टयति (भाषार्थ oder भासार्थ).

*पुण्ड्, पुण्डति (प्रमर्दने).

*पुण्ड m. *Mal, Zeichen.*

*पुण्डरिन् m. *Hibiscus mutabilis.*

पुण्डरिस्रज् f. *Lotusgewinde, — kranz.*

पुण्डरीक 1) n. *a*) *Lotusblüthe*, insbes. *eine weisse.* Auch als Bild des menschlichen Herzens. Am Ende eines adj. Comp. f. आ. — *b*) *am Ende eines Comp. als Ausdruck der *Schönheit.* — *c*) **ein weisser Sonnenschirm.* — *d*) **ein best. Heilmittel.* — *e*) *Stirnzeichen.* — 2) m. *a*) *ein best. Opfer.* — *b*) *eine Art Reis.* — *c*) **eine wohlriechende Mango-Art.* — *d*) **Artemisia indica* Râǵan. 10,147. — *e*) **eine Art Zuckerrohr.* — *f*) **Tiger* Râǵan. 19,4. — *g*) *ein best. Vogel* Suçr. 1,205,13. — *h*) **eine Schlangenart.* — *i*) **eine Art Aussatz.* — *k*) **Fieber beim Elephanten.* — *l*) **die weisse Farbe.* — *m*) N. pr. α) eines Schlangendämons. — β) des Weltelephanten im Südosten. — γ) eines alten Königs. — δ) eines Gaṇadhara bei den Ǵaina. — ε) eines Einsiedlers, eines Sohnes des Çvetaketu. — ζ) eines Berges. — 3) f. पुण्डरीका N. pr. *a*) einer Apsaras. — *b*) einer Tochter Vasishṭha's. — *c*) eines Flusses in Krauńkadvîpa VP. 2,4,55.

पुण्डरीकनयन m. 1) Bein. Vishṇu's oder Kṛshṇa's VP. 4,14,14. 15,20. — 2) **ein best. Vogel*, = क्रौञ्च Gal. — Vgl. पुण्डरीकाक्ष.

पुण्डरीकपुर n. N. pr. einer *Stadt.* °माहात्म्य n. Opp. Cat. 1.

पुण्डरीकमुखी f. *eine Art Blutegel* 217,12. 15.

पुण्डरीकवत् 1) Adj. *mit Lotusblüthen versehen* AV. 6,106,1. — 2) m. N. pr. eines Gebirges in Krauñkadvîpa VP. 2,4,50.

पुण्डरीकाक्ष 1) m. *a*) Bein. Vishṇu's oder Kṛshṇa's. — *b*) *ein best. Vogel.* — 2) **n. ein best. Heilkraut.* — Vgl. पुण्डरीकनयन.

पुण्डरीकाक्षस्तोत्र n. Titel eines *Lobgedichts* Opp. Cat. 1.

*पुण्डरीकान्वय m. *ein Elephant aus* Puṇḍarika's 2) *m*) β) *Geschlecht, ein E. mit besondern Kennzeichen* Gal.

पुण्डरीयक 1) m. N. pr. eines der Viçve Devâs. — 2) n. *a*) **die Blüthe von Hibiscus mutabilis.* — *b*) *ein best. Heilkraut* Râǵan. 12,149. Bhâvapr. 1,195.

*पुण्डर्य n. *ein best. Heilkraut* Râǵan. 12,149.

पुण्डवर्धन n. fehlerhaft für पुण्ड्र°.

पुण्ड्र 1) m. *a*) N. pr. α) Pl. eines Volkes im heutigen Bengalen und Bihâr. — β) eines Sohnes des Daitja Bali, des Urahnen der Puṇḍra 1) *a*) α) MBh. 1,1,234. — γ) eines Sohnes des Vasudeva VP.^{2} 4,110. — *b*) **Zuckerrohr.* Vgl. पुण्ड्रेक्षु. — *c*) **Gaertnera racemosa* Râǵan. 10,95. — *d*) **Ficus infectoria* Râǵan. 11,127. — *e*) *Clerodendrum phlomoides* Râǵan. 10,42. — *f*) **eine weisse Lotusblüthe.* — *g*) **Wurm.* — 2) (*m.) n. *Sectenzeichen.* — 3) n. N. pr. einer mythischen Stadt.

पुण्ड्रक m. 1) Pl. = पुण्ड्र 1) *a*) α). — 2) *ein Fürst der Puṇḍra 1) *a*) α). — 3) **Zuckerrohr.* — 4) **Gaertnera racemosa.* — 5) **Clerodendrum phlomoides* Râǵan. 10,42. — 6) *Sectenzeichen.* — 7) *ein Mann, der sich mit der Zucht der Seidenraupe abgiebt.*

*पुण्ड्रकेलि m. *Elephant.*

*पुण्ड्रनगर n. N. pr. einer *Stadt.*

पुण्ड्रवर्धन n. desgl.

पुण्ड्रविधि m. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

पुण्ड्रेक्षु m. *Zuckerrohr* Râǵat. 4,500.

पुण्ढ्र fehlerhaft für पुण्ड्र *Mal, Sectenzeichen.*

पुण्य 1) Adj. (f. आ) *a*) *günstig, glücklich, faustus.* — *b*) *richtig beschaffen, schön, gut, brav, bonus.* — *c*) *rein, reinigend, heilig* Gobh. 1,1,18. — 2) m. *a*) N. pr. α) eines Mannes. — β) eines Sees. — 3) f. पुण्या *a*) **Basilienkraut.* — *b*) **Physalis flexuosa* Râǵan. 4,112. — *c*) N. pr. α) einer Tochter Kratu's. — β) eines Flusses. — 4) n. *a*) *das Gute, Rechte, ein gutes Werk, moralisches* oder *religiöses Verdienst.* Am Ende eines adj. Comp. f. आ. — *b*) *eine best. Begehung, die eine Frau unternimmt, um sich die Liebe des Mannes zu erhalten und einen Sohn zu bekommen.* — *c*) **ein Trog zum Tränken des Viehes.*

पुण्यक n. = पुण्य 4) *b*).

पुण्यकर्तर् Nom. Ag. *ein Rechtschaffener, Tugendhafter.*

पुण्यकर्मन् Adj. *Gutes thuend, rechtschaffen, tugendhaft.*

पुण्यकाल m. *ein günstiger, glücklicher Zeitpunkt* Hemâdri 1,75,23. 76,1. fgg. Nom. abstr. °ता f. °कालविधि m. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

पुण्यकीर्ति 1) Adj. *einen guten Ruf habend, berühmt.* — 2) m. N. pr. verschiedener Männer.

पुण्यकूट m. *eine grosse Menge guter Werke* Kâraṇḍ. 78,7.

पुण्यकृत् 1) Adj. *rechtschaffen, tugendhaft.* — 2) m. N. pr. eines der Viçve Devâs.

पुण्यकृत्या und पुण्यक्रिया (Âpast.) f. *eine gute Handlung.*

पुण्यक्षेत्र n. *ein heiliges Gebiet, Wallfahrtsort.*

पुण्यगन्ध 1) Adj. (f. आ) *wohlriechend.* — 2) *m. *Michelia Champaka.*

पुण्यगन्धि (f. eben so) und पुण्यगन्धिन् Adj. *wohlriechend.*

पुण्यगृह n. *Wohlthätigkeitshaus, Verpflegungshaus.*

पुण्यगेह n. *ein Haus —, so v. a. eine Stätte des Guten* Daçak. 16,16.

पुण्यजन m. 1) **ein rechtschaffener Mann.* — 2) Pl. *gute Leute*, Bez. *bestimmter Genien* Gop. Br. 1,3,12. Später Bez. *der* Jaksha (auch Sg. beim einzelnen Individuum) und *einer Art von* Rakshas (VP. 4,2,1).

पुण्यजनेश्वर m. Bein. Kubera's.

पुण्यजन्मन् Adj. *reinen Ursprungs* Maitr. S. 1, 6,12 (S. 106, Z. 7).

पुण्यजित Adj. *durch gute Worte gewonnen, — erreicht.*

पुण्यतरी Adv. mit कर् *reiner —, heiliger machen.*

पुण्यता f. *Reinheit, Heiligkeit.*

1. पुण्यतीर्थ n. 1) *ein heiliger Wallfahrtsort* Spr.